

## V

(Anunțuri)

## PROCEDURI JURISDICTIONALE

## CURTEA DE JUSTIȚIE

**Acțiune introdusă la 28 februarie 2012 — Parlamentul European/Consiliul Uniunii Europene**

(Cauza C-103/12)

(2012/C 157/02)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

*Reclamant:* Parlamentul European (reprezentanți: L.G. Knudsen, I. Díez Parra și I. Liukkonen, agenți)

*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene

**Concluziile reclamantului**

- anularea Deciziei 2012/19/UE <sup>(1)</sup> a Consiliului din 16 decembrie 2011 privind adoptarea, în numele Uniunii Europene, a declarației privind acordarea de posibilități de pescuit în apele UE navelor de pescuit aflate sub pavilionul Republicii Bolivariene a Venezuelei în zona economică exclusivă din largul coastei Guyanei Franceze;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

**Motivele și principalele argumente**

Prin acțiunea formulată, Parlamentul European solicită anularea Deciziei 2012/19/UE a Consiliului din 16 decembrie 2011 privind adoptarea, în numele Uniunii Europene, a declarației privind acordarea de posibilități de pescuit în apele UE navelor de pescuit aflate sub pavilionul Republicii Bolivariene a Venezuelei în zona economică exclusivă din largul coastei Guyanei Franceze. Parlamentul European contestă temeiul juridic ales. Trebuie arătat, cu titlu principal, că articolul 43 alineatul (3), coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (b) TFUE, nu poate fi temeiul juridic corect, întrucât actul în cauză echivalează cu un acord internațional privind accesul la apele Uniunii în vederea exercitării unor activități de pescuit de către un stat terț. Prin urmare, actul ar fi trebuit să fie adoptat pe baza articolului 43 alineatul (2) și a articolului 218 alineatul (6) litera (a) TFUE și, așadar, după aprobarea Parlamentului European.

În subsidiar, Parlamentul European este de părere că, întrucât Consiliul a recurs la procedura prevăzută la litera (b) a alineatului (6) al articolului 218 TFUE, a dat o interpretare eronată literei (a) a aceluiași alineat. Presupunând chiar că articolul 43 alineatul (3) TFUE poate constitui temeiul juridic adecvat pentru un act intern al Uniunii având același conținut cu decizia atacată, ceea ce Parlamentul European contestă, nu este mai puțin adevărat că, în scopul asumării de către UE a unor obligații internaționale, politica comună în domeniul pescuitului formează un tot indisolubil din punct de vedere procedural. Prin urmare, orice acord care face parte din acest domeniu este un „acord [-] în domeniile în care se aplică procedura legislativă ordinară”, în sensul articolului 218 alineatul (6) litera (a) TFUE. Astfel, actul ar fi trebuit să fie în orice caz adoptat cu respectarea procedurii de aprobare prevăzute la respectiva literă (a).

<sup>(1)</sup> JO 2012, L 6, p. 8.

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Kúria (Ungaria) la 1 martie 2012 — Franklin Templeton Investment Funds Société d'Investissement à Capital Variable/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Ügyek és Adózók Adó Főigazgatósága**

(Cauza C-112/12)

(2012/C 157/03)

*Limba de procedură: maghiara***Instanța de trimitere**

Kúria

**Părțile din acțiunea principală**

*Reclamantă:* Franklin Templeton Investment Funds Société d'Investissement à Capital Variable

*Pârât:* Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Ügyek és Adózók Adó Főigazgatósága

**Întrebările preliminare**

1. Este compatibilă cu dispozițiile Tratatelor UE care reglementează principiul libertății de stabilire (articolul 49 TFUE), principiul egalității de tratament (articolul 54 TFUE) și principiul liberei circulații a capitalurilor (articolul 56 TFUE [sic]) scutirea de impozitul pe dividende acordată de reglementarea maghiară beneficiarului de dividende care este rezident al Ungariei, în condițiile în care

(a) beneficiarul de dividende nerezident este scutit de impozitul pe dividende numai dacă îndeplinește anumite cerințe legale, mai exact, dacă participarea acestuia (în cazul acțiunilor, partea sa din acțiunile nominative) la capitalul social al societății rezidente la data distribuirii (alocării) dividendelor a fost permanent de cel puțin 20 % timp de cel puțin doi ani consecutiv, având în vedere că, în cazul în care participarea permanentă de 20 % s-a menținut mai puțin de doi ani consecutiv, societatea care distribuie dividendele nu este obligată să rețină impozitul pe dividende, iar societatea care primește dividendele sau, în cazul dividendelor care nu sunt atribuite în bani, societatea care le alocă nu sunt obligate să plătească impozitul menționat la depunerea declarației fiscale, dacă altă persoană sau societatea care distribuie dividendele a garantat plata impozitului;

(b) și dată fiind împrejurarea că beneficiarul de dividende nerezident nu îndeplinește cerințele impuse de reglementarea națională pentru a fi scutit de impozit atunci când participarea sa (în cazul acțiunilor, partea sa din acțiunile nominative) la capitalul social al societății rezidente la data distribuirii (alocării) dividendelor nu atinge pragul minim de 20 % impus de lege sau atunci când procentul menționat nu a fost menținut permanent timp de cel puțin doi ani consecutiv ori, în cazul în care participarea permanentă de 20 % a fost menținută mai puțin de doi ani consecutiv, dacă plata impozitului nu a fost garantată de niciun terț și nici de societatea care distribuie dividendele [?]

2. Ar trebui dat un răspuns diferit la întrebarea 1 litera b), mai precis, ar avea vreo influență asupra răspunsului și, în caz afirmativ, în ce măsură, faptul că

(a) în timp ce beneficiarul de dividende rezident este scutit de impozitul pe dividende în conformitate cu reglementarea maghiară, sarcina fiscală a beneficiarului de dividende nerezident depinde de aspectul dacă îi este aplicabilă Directiva [90/435/CEE a Consiliului din 23 iulie 1990 privind regimul fiscal comun care se aplică societăților-mamă și filialelor acestora din diferite state membre] sau Convenția [dintre Republica Ungară și Marele Ducat al Luxemburgului pentru evitarea dublei impuneri în domeniul impozitelor pe venit și pe avere, semnată la Budapesta la 15 ianuarie 1990],

(b) în timp ce beneficiarul de dividende rezident este scutit de impozitul pe dividende în conformitate cu regle-

mentarea maghiară, beneficiarul de dividende nerezident, după cum prevede legislația națională a acestuia, fie poate deduce impozitul menționat în cadrul sistemului de impunere național, fie trebuie să îl suporte definitiv [?]

3. Se poate prevala administrația financiară națională de articolul 65 alineatul (1) TFUE [fostul articol 58 alineatul (1) CE] și de fostul articol 220 CE pentru a nu aplica din oficiu dreptul comunitar [?]

**Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank Middelburg (Țările de Jos) la 20 martie 2012 — Y. S./Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel**

(Cauza C-141/12)

(2012/C 157/04)

Limba de procedură: olandeza

**Instanța de trimitere**

Rechtbank Middelburg

**Părțile din acțiunea principală**

Reclamant: Y. S.

Pârât: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

**Întrebările preliminare**

1. Datele cuprinse în minută referitoare la persoana vizată sunt date cu caracter personal în sensul articolului 2 litera (a) din Directiva privind viața privată (1)?

2. Analiza juridică din cuprinsul minutei face parte din categoria datelor cu caracter personal în sensul prevederii menționate anterior?

3. În cazul în care Curtea confirmă faptul că datele menționate sunt date cu caracter personal, operatorul/autoritatea independentă prevăzută la articolul 12 din Directiva 95/46 și la articolul 8 alineatul (2) din Carta UE trebuie să ofere informații și cu privire la aceste date cu caracter personal?

4. În acest context, poate persoana vizată să se întemeieze în mod direct pe articolul 41 alineatul (2) litera (b) din Cartă (2), și în cazul unui răspuns afirmativ, sintagma cuprinsă la acest articol — „cu respectarea intereselor legitime legate de confidențialitatea” [adoptării deciziei] — trebuie interpretată în sensul că dreptul de acces la minută poate fi refuzat pentru acest motiv?